

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **S. U. R.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, č. j. 21 Az 14/2023-22, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Řízení **se přerušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 3. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-D09-2023, zastavil dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost shledal dle § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona nepřipustnou. Dalším výrokem uvedeného rozhodnutí žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Kyprská republika.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou městský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) poté podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že v posuzovaném případě může být přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jediným způsobem, jak

docílit toho, že jeho konečný úspěch ve věci nebude pouze formální. Stěžovatel dále s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011-40, uvádí, že by případným výkonem žalobou napadeného rozhodnutí byla závažně narušena jeho procesní práva a neměl by možnost se účastnit daného soudního řízení. Poukázal na to, že mu hrozí nucené vycestování na Kypr, čímž by bylo toto řízení zmařeno či značně zkomplikováno, a že tento postup je v rozporu s principem hospodárnosti řízení. Stěžovatel si není vědom toho, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám nebo by mohlo být v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že v posuzovaném případě neexistují žádné skutečnosti, které by svědčily pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Dodal, že respektování pravomocných rozhodnutí městského soudu představuje důležitý veřejný zájem.

[6] Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu nemá kasační stížnost v daném případě ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[9] Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného přemístěn do Kyprské republiky, která je dle žalobou napadeného rozhodnutí státem příslušným k posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. V tomto státě již stěžovatel v minulosti neúspěšně žádal o mezinárodní ochranu a dle jeho výpovědi ve správním řízení bylo již započato jeho nucené navrácení letecky do země původu, v rámci mezipřistání v Bejrútu však stěžovatel změnil cíl cesty a přicestoval do České republiky. Je tedy velmi pravděpodobné, že by v případě přemístění na Kypr by opět povinen vycestovat do země původu. Tyto důsledky žalobou napadeného rozhodnutí a rozsudku městského soudu jsou i vzhledem ke vzdálenosti země původu stěžovatele od ČR jen stěží napravitelné. Přemístění stěžovatele do Kyprské republiky nebo dokonce jeho následné navrácení do země původu by učinilo případné budoucí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti v tomto případě do značné míry akademickým. Stěžovatelovým právům by v takovém případě ani přes jeho případný úspěch ve věci nebyla

pokračování

fakticky poskytnuta ochrana, neboť v případě jeho navrácení do země původu si lze stěží představit, že bude v souladu čl. 29 odst. 3 nařízení Dublin III zajištěno jeho bezodkladné zpětné přijetí do České republiky.

[10] Dále je ovšem třeba upozornit, že dle § 32 odst. 7 písm. c) zákona o azylu je kasační stížnost nepřipustná, pokud žalobce v době běhu lhůty pro její podání nemá povolen vstup na území. Pokud by daná kasační stížnost skutečně nebyla přípustná, nebylo by na místě přiznávat jí odkladný účinek.

[11] Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 2. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023, dle § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu nepovolil vstup stěžovatele na území České republiky, a to do 11. 6. 2023. Napadený rozsudek byl stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručen dne 4. 5. 2023, konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) tak připadal na čtvrtek 18. 5. 2023. Stěžovatel tedy neměl v době běhu uvedené lhůty povolen vstup na území České republiky. Nejvyšší správní soud však ze své úřední činnosti zjistil, že stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023, žalobu, kterou městský soud zamítl rozsudkem ze dne 20. 4. 2023, č. j. 21 A 13/2023-24. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud vede řízení pod sp. zn. 5 Azs 73/2023. Dokud nebude o této kasační stížnosti rozhodnuto, nelze jednoznačně uzavřít, že kasační stížnost v nyní posuzované věci je nepřipustná. Ani tato skutečnost tedy nemůže za aktuální procesní situace vést k zamítnutí či odmítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Nejvyšší správní soud rovněž neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v tomto případě rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil např. v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“. S ohledem na nutnost přemístění stěžovatele na Kypr, resp. jeho následné navrácení do země původu stojí v daném případě proti újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké intenzity. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je totiž rozhodnutím prozatímní povahy, a tedy pouze dočasně oddaluje nutnost přemístění stěžovatele, pokud by byla kasační stížnost stěžovatele zamítnuta. Podle čl. 29 odst. 1 nařízení Dublin III se šestiměsíční lhůta pro přemístění žadatele nebo jiné osoby z dožadujícího do příslušného členského státu počítá až od vydání konečného rozhodnutí o oprávněm prostředku nebo o přezkumu, pokud má odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek městského soudu nebude konečný do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti, bude mít přiznání jejího odkladného účinku podle názoru Nejvyššího správního soudu za následek, že lhůta pro přemístění stěžovatele na Kypr neuplyne před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti.

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, což vyvolává právní následky stanovené v § 78b zákona o azylu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

[14] Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. může předseda senátu usnesením řízení přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.

[15] Jak již bylo uvedeno výše, Nejvyšší správní soud při projednávání věci zjistil, že pod sp. zn. 5 Azs 73/2023 probíhá řízení o kasační stížnosti ve věci rozhodnutí žalovaného o nepovolení vstupu stěžovatele na území České republiky. Posouzení zákonnosti tohoto rozhodnutí je podstatné rovněž pro posouzení toho, zda je nyní projednáváná kasační stížnost přípustná, či nikoliv. V případě zrušení rozhodnutí žalovaného o nepovolení vstupu stěžovatele na území České republiky (s účinky *ex tunc*) by totiž podmínky nepřipustnosti kasační stížnosti dle § 32 odst. 7 písm. c) zákona o azylu v nyní posuzované věci nemohly být splněny.

[16] Nejvyšší správní soud tedy podle § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o přerušení řízení o kasační stížnosti. Po dobu přerušení řízení se nekonají jednání a staví se běh procesních zákonných lhůt (i soudcovských lhůt) (§ 48 odst. 5 s. ř. s.).

[17] V řízení bude na základě usnesení Nejvyšší správní soud pokračovat, jakmile překážka pro přerušení odpadne, tj. jakmile Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti ve věci sp. zn. 5 Azs 73/2023.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. června 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu